

РЕШЕНИЕ

№ 3188

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-B, в закрито заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Божана Желязкова

Членове: Любка Голакова
Десислава Янева-Димитрова

като разглежда докладваното от Божана Желязкова Въззивно гражданско дело № 20221100511264 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.437 от ГПК.

Образувано е по жалба от П. М. Б., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ул. „****“ ****, ****, ап. 9 - длъжник по изпълнително дело №8955/2016г. по описа на ЧСИ Н.М., чрез адв. Й.С.Л.-П. и адв. Г.С.Х., срещу отказ на ЧСИ, обективиран в разпореждане от 13.06.2022г за прекратяване на изпълнителното дело.

На основание чл.436, ал.3 от ГПК частният съдебен изпълнител счита, че частната жалба е допустима, но неоснователна, като излага съображения в тази насока.

По делото е депозирано възражение от страна на вискателя – „Т.С.“ ЕАД, ЕИК: ****, чрез процесуален представител старши юрисконсулт М.Н., който счита ч.жалба за неоснователна.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и материалите по изпълнителното дело, намира за установено следното:

Молбата е процесуално допустима - подадена е от участник в изпълнителния процес в качеството му на длъжник, по реда и в срока по чл.436, ал.1 от ГПК срещу подлежащо на атакуване по силата на чл.435, ал.2, т.6 от ГПК действие на ЧСИ.

Разглеждаана по същество, жалбата е неоснователна.

Преценявайки основателността на жалбата, Софийски градски съд взе предвид следното:

По молба на вискателя „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „****“, чрез процесуалния представител юрк. К.К., въз основа на Изпълнителен лист, издаден на 01/04/2016 г. по гражданско дело № 10014/2013 г. на Софийски районен съд, 84 състав в кантората на ЧСИ Н.М., рег. № 841, адрес - гр. София, бул. "****", е

образувано изпълнително дело № 20168410408955/2016 г. срещу длъжниците **Р.К. Б.А, ЕГН *******, **П. М. Б., ЕГН ******* и **С.М. Б.А, ЕГН *******, всички с адрес - гр. София, ул. „****“ ****, вх. А, ет. 3, ****, осъдени да заплатят разделно, всеки един от тях, както следва: Р.К. Б.А, ЕГН ***** - 4/6 части, П. М. Б., ЕГН ***** - 1/6 част, С.М. Б.А, ЕГН *****-1/6 част, от следните суми: 1563.47 лева - главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 19/06/2013 г. до окончателното изплащане на задължението, 350.05 лева-договорни лихви, както и разноските по изпълнението.

С молбата за образуване на изпълнително дело вискателят е възложил на частния съдебен изпълнител на основание чл. 18 от Закона за частните съдебни изпълнители да проучи имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, както и да определи способа на изпълнение.

С Разпореждане от 03.10.2016 г. е образувано изпълнителното дело, разпоредено е да се изпрати съобщение по чл. 191 от ДОПК до НАП, да се направят справки за имущественото състояние на длъжника, да бъде изпратена покана за доброволно изпълнение.

До длъжника П. М. Б., ЕГН ***** , е изпратена покана за доброволно изпълнение с изх. № 206613/13.10.2016 г., която не е връчена. Впоследствие до него е изпратена втора покана за доброволно изпълнение с изх. № 236040/14.11.2016 г., която също не е връчена.

С Разпореждане от 14.11.2016 г. е наложен запор върху вземанията по всички левови и валутни банкови сметки, открити от длъжника П. М. Б., ЕГН ***** , в „Уникредит Булбанк“ АД, „Райфайзенбанк България“ ЕАД и „Обединена българска банка“ АД. Изпратени са съответните запорни съобщения до третите задължени лица.

С Разпореждане от 19.01.2017 г. е наложен запор върху вземанията по всички левови и валутни банкови сметки, открити от длъжника П. М. Б., ЕГН ***** , в „Банка ДСК“ АД. Изпратено е запорно съобщение до третото задължено лице.

До длъжника П. М. Б., ЕГН ***** е изпратена нова Покана за доброволно изпълнение с изх. № 014060/19:01.2017 г. , която отново не е връчена.

Покана за доброволно изпълнение с изх. № 048174/14.03.2017 г. , е връчена лично на длъжника П. М. Б., ЕГН ***** на 14.03.2017 г. На следващия ден длъжникът е депозирал молба по делото, в резултат на която запорът в „Банка ДСК“ АД е вдигнат.

С Разпореждане от 18.12.2018 г. е наложен запор върху вземането за трудово възнаграждение на длъжника П. М. Б., ЕГН ***** , дължимо му от неговия работодател "Т.Д." ООД, ЕИК ****. Изпратено е съответното запорно съобщение до третото задължено лице.

С молба с вх. № 088737/02.09.2019 г. вискателят „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ****, е поискал да бъде извършена справка за наличие на трудов договор на длъжниците, както и да бъде насрочен опис на движимото имущество на длъжниците.

С молба с вх. № 095405/17.09.2019 г. вискателят „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ****, е поискал да бъде извършена справка за наличие на трудов договор на длъжниците, както и да бъде насрочен

опис на движимото имущество на длъжниците.

С молба с вх. № 063287/07.10.2021 г. взыскателят „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ****, е поискал да бъде извършена справка за наличие на трудов договор на длъжниците, да бъде извършена справка за наличие на банкови сметки, както и да бъде насрочен опис на движимото имущество на длъжниците.

С Разпореждане от 26.10.2021 г. е насрочен опис на движимите вещи на длъжника П. М. Б., ЕГН *****, находящи се на адреса му - гр. София, ул. „****“ **** ет. 3, ****, като е изпратена съответната Призовка за принудително изпълнение, но същата не е получена.

На 09.06.2022 г. в кантората на ЧСИ Н.М., рег. № 841 е депозирана молба с вх. № 032204/09.06.2022 г. от длъжника П. М. Б., ЕГН *****, с което е поискано прекратяване на делото на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК поради неизвършване на изпълнителни действия в продължение на повече от две години.

С Разпореждане от 13.06.2022 г. ЧСИ е отказал да прекрати изпълнителното дело, което е обосновало депозиране на процесната частна жалба.

При така установеното от фактическа страна се налага правният извод, че разпореждането на ЧСИ е правилно и законосъобразно.

Съгласно чл.433, ал.1 ,т. 8 от ГПК законодателят действително е предвидил, че съд.изпълнител може да прекрати производството в случаите, когато взыскателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, като е изключил делата за издръжка.

Действително, видно от материалите по изп. производство, не са извършвани изпълнителни действия в продължение на 2 години - в периода от 17.09.2019г. до 07.10.2021г. Касае се за период от 2г. и 20 дни, в който период обаче се включва и периодът на извънредното положение, обявено в Република България на 13.03.2020г. поради епидемия от заболяване Ковид 19, като със Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците /обн.ДВ, бр.28/24.03.2020г./ процесуалните срокове по изпълнителните дела бяха спрени до отмяната на извънредното положение и съобразно параграф 13 от ЗИД на Закона за здравето обн. ДВ бр. 44/13.05.2020 г. - т.е. считано от 21.05.2020 г. При това положение не е налице период от 2 години, през който не са извършвани изпълнителни действия.

В този смисъл частната жалба е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран Софийският градски съд

РЕШИ:

Оставя без уважение като неоснователна частната жалба от П. М. Б., с ЕГН: *****, с адрес: гр, София, ул. „****“ ****, ****, ап. 9 - длъжник по изпълнително дело №8955/2016г. по описа на ЧСИ Н.М., чрез адв. Й.С.Л.-П. и адв. Г.С.Х., срещу отказ на ЧСИ за прекратяване на изпълнителното дело, обективиран в разпореждане от 13.06.2022г.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____